

ОРЛОГО БА ХӨРӨНГИЙН ТАТВАРЫГ ДАВХАРДУУЛЖ
ОНОГДУУЛАХГҮЙ БАЙХ, ТАТВАР ТӨЛӨХӨӨС ЗАЙЛСХИЙХ
ЯВДЛААС УРЬДЧИЛАН СЭРГИЙЛЭХ ТУХАЙ МОНГОЛ УЛС,
БҮГД НАЙРАМДАХ УНГАР УЛСЫН ХООРОНДЫН КОНВЕНЦ

Монгол Улс, Бүгд Найрамдах Унгар Улс,

Орлого ба хөрөнгийн татварыг давхардуулж оногдуулахгүй байх,
татвар төлөхөөс зайлсхийх явдлаас урьдчилан сэргийлэх тухай
Конвенц байгуулахыг эрмэлзэж,

дараахь зүйлийг хэлэлцэн тохиров:

1 дүгээр зүйл. Хамаарагдах этгээд

Энэхүү Конвенц нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улс буюу эдгээрийн
аль нэгэнд байнга оршин суугч этгээдийг хамаарна.

2 дугаар зүйл. Хамаарагдах татварын төрлүүд

1.Хэлэлцэн тохирогч Улс, түүний засаг захиргаа, нутаг
дэвсгэрийн нэгжийн нэрийн өмнөөс орлого ба хөрөнгөд оногдуулж
буй татварууд нь тэдгээрийг хэрхэн оногдуулж байгаа хэлбэрээс үл
шалтгаалан энэхүү Конвенцид хамаарна.

2.Орлого ба хөрөнгөд оногдуулж буй татвар гэж нийт орлого
буюу нийт хөрөнгө болон орлого буюу хөрөнгийн бүрэлдэхүүн
хэсэгт оногдуулж буй бүх төрлийн татвар, түүний дотор хөдлөх ба үл
хөдлөх хөрөнгийн борлуулалтын орлого болон хөрөнгийн
үнэлгээний өсөлтийн орлогод оногдуулах татварыг хэлнэ.

3.Энэхүү Конвенцид дараахь татварууд хамаарагдана:

а) Монгол Улсын хувьд:

- (i) Хүн амын орлогын албан татвар;
- (ii) Аж ахуйн нэгж, байгууллагын орлогын албан татвар.

(цаашид "Монголын татвар" гэнэ)

6) Бүгд Найрамдах Унгар Улсын хувьд:

- (i) Хүн амын орлогын татвар;
- (ii) Корпорацийн татвар;
- (iii) Үл хөдлөх хөрөнгийн татвар;
- (iv) Барилгын татвар.

(цаашид "Унгарын татвар" гэнэ)

Энэхүү Конвенцид гарын үсэг зурсан өдрөөс хойш шинээр нэмэгдсэн буюу өөрчлөгдсөн татварууд нь эдүүгээ хэрэглэгдэж буй татваруудтай адил буюу төстэй байвал энэхүү Конвенцид мөн хамаарна. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллага нь өөрийн орны татварын хуульд орсон аливаа зарчмын өөрчлөлтийн талаар өөрчлөлт орсноос хойш тодорхой хугацаанд харилцан мэдэгдэж байна.

3 дугаар зүйл. Ерөнхий тодорхойлолт

1. Энэхүү Конвенцийн зорилгод, хэрэв өөрөөр заагаагүй бол:

- а) "Хэлэлцэн тохирогч Улс" болон "Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс" гэж тухайн заалтын утгаас хамааран Монгол Улс болон Бүгд Найрамдах Унгар Улсыг хэлнэ;
- б) "Этгээд" гэдэгт хувь хүн, компани болон аливаа бусад этгээдийг хэлнэ;
- в) "Компани" гэж хуулийн эрх бүхий зохион байгуулалттай аливаа бүлэг буюу татвар оногдуулах утгаараа түүнтэй адилтгах аливаа байгууллагыг хэлнэ;
- г) "Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж", "Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгж" гэж Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч этгээдийн эрхэлдэг аж ахуйн нэгж ба Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдийн эрхэлдэг аж ахуйн нэгжийг хэлнэ;

д) "Харьяат" гэж

- (i) Хэлэлцэн тохирогч Улсын харьяат аливаа хувь этгээд;
- (ii) Хэлэлцэн тохирогч Улсын хүчин төгөлдөр хуулийн дагуу зөвшөөрөгдөн ажиллаж буй хуулийн аливаа этгээд, хоршооллыг хэлнэ;

е) "Олон улсын тээвэр" гэж Хэлэлцэн тохирогч Улсад голлох удирдлага нь байрладаг аж ахуйн нэгжээс хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай замын тээврийн хэрэгслээр хийх аливаа тээврийн үйл ажиллагааг хэлнэ. Харин зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь цэгүүдийн хооронд хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай замын тээврийн хэрэгслээр хийх тээврийн үйл ажиллагаа үүнд үл хамаарагдана;

ж) "Эрх бүхий байгууллага" гэж

- (i) Монголын хувьд Сангийн сайд буюу түүний эрх бүхий төлөөлөгч;
- (ii) Унгарын хувьд Сангийн сайд буюу түүний эрх бүхий төлөөлөгчийг хэлнэ.

2. Энэхүү Конвенцид тодорхойлогдоогүй аливаа нэр томъёог Конвенцид өөрөөр заагаагүй бол Конвенцид хамаарагдаж буй татвартай холбогдол бүхий Хэлэлцэн тохирогч Улсын хуульд зааснаар ойлгоно.

4 дүгээр зүйл. Байнга оршин суугч

1. Энэхүү Конвенцид "Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улсад байнга оршин суугч" гэж өөрөө болон голлох удирдлага нь байрлаж байгаа, мөн үүнтэй адилтгах бусад шалтгаанаар оршин сууж, байрлаж тэр Улсын хуулийн дагуу тухайн Улсад татвар төлөх үүрэгтэй аливаа этгээдийг хэлнэ. Гэхдээ энэ нэр томъёонд зөвхөн тухайн Улсад байгаа эх үүсвэр буюу хөрөнгөөс олсон ашгийн хувьд энэхүү Улсад татвар төлөх үүрэгтэй аливаа этгээдийг үл хамааруулна.

2. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга оршин суугч хувь этгээдийн статусыг дараахь байдлаар тодорхойлно:

а) байнга амьдардаг орон гэр нь аль Улсад байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно. Хэрэв хувь этгээд нь хоёр Улсын аль алинд нь байнга амьдардаг орон гэртэй бол аль Улсад түүний хувийн ба эдийн засгийн харилцаа /язгуур эрх ашгийн төв/ нь илүү ойр дөт байгаагаар нь тэндхийн байнга оршин суугч гэж тооцно.

б) хэрэв түүний язгуур эрх ашгийн төв бүхий улсыг тодорхойлох аргагүй, эсвэл энэ хувь этгээд нь хоёр Улсын аль алинд нь байнга амьдардаг орон гэргүй бол аль Улсад түр орогнох байртай байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно.

в) хэрэв хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь орогнох байртай, эсвэл алинд нь ч байхгүй бол түүнийг аль Улсын харьяат байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно.

г) хэрэв хувь этгээд нь хоёр Улсын аль алины харьяат эсвэл алиных нь ч харьяат биш бол асуудлыг Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд хэлэлцэж шийдвэрлэнэ.

3. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалтын дагуу хувь этгээдээс бусад хуулийн этгээд Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга оршдог бол түүний голлох удирдлага нь Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад байрлаж байгаагаар нь тэр Улсын байнга оршин суугч гэж тооцно.

5 дугаар зүйл. Төлөөлөгчийн газар

1. Энэхүү Конвенцид "Төлөөлөгчийн газар" гэж аж ахуйн нэгж өөрийн үйл ажиллагаагаа бүхэлд нь буюу хэсэгчлэн явуулдаг байнгын байрлалыг хэлнэ.

2. "Төлөөлөгчийн газар" гэдэгт тухайлбал:

а) аж ахуйг удирдан явуулж буй газар;

- б) салбар байгууллага;
- в) албан контор;
- г) үйлдвэр, завод;
- д) цех, тасаг;
- е) уурхай, газрын тос буюу байгалийн хийн цооног, ил уурхай болон байгалийн аливаа бусад ашигт малтмал олборлож буй газар орно.

3. Зөвхөн 12 сараас дээш хугацаагаар үргэлжлэх барилгын талбай, барилга байгууламж, угсралт суурилалтын ажлыг "Төлөөлөгчийн газар" гэж үзнэ.

4. Энэхүү зүйлийн дээрхи заалтуудыг үл харгалзан "Төлөөлөгчийн газар" гэдэгт дараахь үйл ажиллагааг үл хамааруулна:

а) аж ахуйн нэгж өөрийн бараа, эд агуурсыг зөвхөн хадгалах, үзэсгэлэнд тавих, нийлүүлэх зорилгоор аливаа байгууламж ашиглах;

б) аж ахуйн нэгж зөвхөн хадгалах, үзэсгэлэнд тавих, нийлүүлэх зорилгоор бараа, эд агуурсын нөөц байлгах;

в) аж ахуйн нэгж өөр бусад аж ахуйн нэгжээр зөвхөн боловсруулалт хийлгэх зорилгоор бараа, эд агуурсын нөөц байлгах;

г) аж ахуйн нэгжид зориулан бараа, эд агуурс зөвхөн худалдан авах, мэдээлэл цуглуулах зориулалттай үйл ажиллагаагаа явуулдаг байр байлгах;

д) аж ахуйн нэгжийн бэлтгэх, туслах чанарын аливаа үйл ажиллагаа явуулах зорилгоор байр байлгах;

е) а-д заалтад дурдсан үйл ажиллагааг зөвхөн бэлтгэх, туслах чанарын аливаа үйл ажиллагаа явуулах зорилгоор хослуулан эрхлэх байр байлгах;

5. Энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтыг үл харгалзан 6 дугаар заалтад хамаарах бие даасан эрх бүхий төлөөлөгчөөс бусад этгээд Хэлэлцэн тохирогч Улсад нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн нэрийн өмнөөс тэр Улсад үйл ажиллагаа явуулж гэрээ /контакт/ байгуулах эрх эдэлдэг бол уг аж ахуйн нэгжийг тэр Улсад төлөөлөгчийн газартай гэж үзнэ. Гэхдээ уг этгээдийн үйл

ажиллагаа 4 дүгээр заалтад дурдсан үйл ажиллагаагаар хязгаарлагдан улмаар энэ ажиллагааг явуулж буй байр нь дээрх заалтын дагуу төлөөлөгчийн газар болж чадахгүй тохиолдолд уг аж ахуйн газрыг төлөөлөгчийн газартай гэж үзэхгүй.

6.Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж нөгөө Улсад брокер, ерөнхий комиссын төлөөлөгч,бие даасан эрх бүхий бусад төлөөлөгчдөөр дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж байгаа нь түүнийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газартай гэж үзэх үндэс болохгүй бөгөөд тэдгээр этгээд нь өөрийн тогтсон чиглэлээр үйл ажиллагаагаа явуулдаг байх нь үүний нөхцөл болно. Гэхдээ ийм төлөөлөгчийн үйл ажиллагаа нь бүхэлдээ буюу дийлэнхдээ уг аж ахуйн нэгжийн нэрийн өмнөөс хийгдэж, хэрэв бие даасан аж ахуйн нэгжүүдийн хооронд явагддаг үйл ажиллагаанаас өөр нөхцлөөр байвал түүнийг бие даасан эрх бүхий төлөөлөгч гэж үзэхгүй.

7.Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компани нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршдог эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад үйл ажиллагаагаа /төлөөлөгчийн газраар дамжуулан буюу бусад аргаар/ явуулдаг компанийг хянадаг эсвэл хяналтанд байдаг нь эдгээр компанийг аяндаа бие биеийн төлөөлөгчийн газар гэж үзэх үндэс болохгүй.

6 дугаар зүйл. Үл хөдлөх эд хөрөнгөнөөс олох орлого

1.Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрладаг үл хөдлөх эд хөрөнгөнөөс орлого /түүний дотор хөдөө аж ахуйн болон ойн аж ахуйгаас олсон орлого/ олбол уг орлогоос энэхүү хөрөнгө байрлаж буй нөгөө Улс татвар авч болно.

2."Үл хөдлөх эд хөрөнгө" гэдгийг тухайн хөрөнгө байрлаж буй Хэлэлцэн тохирогч Улсын хуульд заасны дагуу тодорхойлно. Аль ч тохиолдолд уг нэр томъёонд үл хөдлөх хөрөнгөд дагалдах өмч, хөдөө аж ахуйн болон ойн аж ахуйд ашиглагдаж буй мал, амьтан, тоног төхөөрөмж, газар оролцсон өмчийн талаарх хуулийн заалт хэрэглэгдэх эрх, бусдын үл хөдлөх хөрөнгийг эзэмшин ашиглах эрх, уурхай ашигт малтмалын орд, рашаан ус болон байгалийн бусад

баялагийн байнгын бус болон тогтмол төлбөрийн эрхийг багтаана. Харин хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай замын тээврийн хэрэгсэл үл хөдлөх эд хөрөнгөд үл тооцогдоно.

3. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалт нь үл хөдлөх эд хөрөнгийг шууд ашиглах, бусдад түрээслүүлэх, эсвэл бусад аль ч хэлбэрээр ашиглах замаар олсон орлогод хамаарна.

4. Энэхүү зүйлийн 1 болон 3 дугаар заалт нь аж ахуйн нэгжийн үл хөдлөх эд хөрөнгө, түүнчлэн бие даасан хувийн үйлчилгээнд ашигласан үл хөдлөх эд хөрөнгөнөөс олсон орлогод хамаарна.

7 дугаар зүйл. Аж ахуйн үйл ажиллагааны ашиг

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын нутагт байрладаг төлөөлөгчийн газраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа эрхлээгүй тохиолдолд зөвхөн тэр Улсад татвар оногдуулна. Хэрэв аж ахуйн нэгж нь дээр дурдсан үйл ажиллагаа эрхэлбэл уг аж ахуй нэгжийн ашгийн зөвхөн

а) тухайн төлөөлөгчийн газарт хамаарах;

б) энэхүү төлөөлөгчийн газраар дамжуулан худалддаг бараатай адил буюу түүнтэй ижил төрлийн бараа, эд агуурсыг нөгөө Улсад худалдсан хэсэгт нөгөө Улс татвар оногдуулна.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын нутагт байрладаг өөрийн төлөөлөгчийн газраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа эрхэлж буй тохиолдолд уг төлөөлөгчийн газар нь төлөөлж буй аж ахуйн нэгжтэйгээ бүрэн бие даасан байдлаар харьцан адил, эсвэл төстэй үйл ажиллагаа, адил буюу төстэй нөхцөлд эрхлэн явуулж олж болох байсан ашгийг энэхүү зүйлийн 3 дугаар заалтын дагуу уг төлөөлөгчийн газрын ашиг гэж Хэлэлцэн тохирогч Улс бүрт тооцно.

3. Төлөөлөгчийн газрын ашгийг тодорхойлохдоо аж ахуйн үйл ажиллагааг эрхлэн явуулахад тус төлөөлөгчийн газраас өөрийн байгаа Улс буюу бусад Улсад зарцуулсан аж ахуйн болон захиргааны зардлыг хасч тооцож болно.

4.Хэлэлцэн тохирогч Улсад аж ахуйн нэгж өөрийн салбарууддаа нийт орлогыг хуваарилдаг аргаар байнгын төлөөлөгчийн газрын орлогыг тодорхойлж хэвшсэн бол Хэлэлцэн тохирогч Улс энэ хэвшсэн аргаар татвар оногдох орлогыг тодорхойлоход энэхүү зүйлийн 2 дугаар заалт саад болохгүй. Гэхдээ хэвшсэн аргаар орлогыг хуваарилсантай холбогдон гарах үр дүн нь энэ зүйлийн зарчмуудтай зөрчилдөхгүй байвал зохино.

5.Төлөөлөгчийн газар нь бараа, эд агуурсыг зөвхөн аж ахуйн нэгждээ зориулан худалдан авдаг бол энэ шалтгаанаар уг төлөөлөгчийн газрыг ашиг олсонд тооцож үл болно.

6.Энэхүү зүйлийн өмнөх заалтуудад нийцүүлэн төлөөлөгчийн газарт хамаарах ашгийг тодорхойлохдоо өөрчлөх баттай үндэслэлгүй бол жилээс жилд тогтсон арга хэрэглэнэ.

7.Хэрэв аж ахуйн үйл ажиллагааны ашиг нь энэхүү Конвенцийн бусад зүйлд тусгайлан тодорхойлсон төрлийн орлогыг агуулсан бол тэдгээр зүйлийн заалтыг мөрдөхөд энэхүү зүйлийн заалтууд үл нөлөөлнө.

8 дугаар зүйл. Олон улсын тээвэр

1.Олон улсын шугамд хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай замын тээврийн хэрэгслээр тээвэр хийж олох ашигт зөвхөн тухайн аж ахуйн нэгжийн голлох удирдлага оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улс татвар оногдуулна.

2.Хэрэв усан замын тээврийн байгууллагын голлох удирдлага нь хөлөг онгоцон дээрээ байрладаг бол энэхүү хөлөг онгоцны харьяалах боомт оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улсад, хэрэв харьяалах боомт үгүй бол уг хөлөг онгоцны эзэмшигч байнга оршин сууж байгаа Хэлэлцэн тохирогч Улсад түүнийг байрладаг гэж үзнэ.

3.Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалт нь пул, хамтарсан үйл ажиллагаа, олон улсын тээврийн зуучлалын байгууллагын үйл ажиллагаанд хамтран оролцож олсон ашигт мөн хамаарна.

9 дүгээр зүйл. Хоршсон аж ахуйн нэгжүүд

1.Хэрэв:

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн удирдлага, хяналт болон хөрөнгөд шууд буюу шууд бусаар оролцдог бол;

б) Хэлэлцэн тохирогч Улсын болон Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн аль алиных нь удирдлага, хяналт буюу хөрөнгөнд шууд буюу шууд бусаар мөнхүү этгээдүүд оролцдог бол, тэдгээр хоёр нэгжийн хооронд тогтоосон худалдаа, санхүүгийн харилцааны нөхцөл нь биеэ даасан аж ахуйн нэгжүүдийн хоорондын харилцааны нөхцөлөөс ялгаатай бөгөөд тухайн аж ахуйн нэгжид оногдох ёстой аливаа ашгийг дээрх ялгаатай нөхцөлийн улмаас аж ахуйн нэгжүүдийн аль нэг нь авсан байвал Хэлэлцэн тохирогч Улс түүнийг уг аж ахуйн нэгжийн ашигт оруулан тооцож зохих журмын дагуу татвар оногдуулна.

2. Хоёр аж ахуйн нэгжийн хоорондын харилцаа нь бие даасан аж ахуйн нэгжийн хоорондын харилцааны нөхцөлтэй нийцэж байх тохиолдолд нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжээс өөрийн Улсдаа татвар авах ёстой ашгийг Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн аж ахуйн нэгжийн ашигт оруулан татвар оногдуулсан байвал нөгөө Улс энэхүү ашгаас авах татварын хэмжээнд холбогдох зохицуулалт хийнэ. Ийм зохицуулалтыг хийхдээ энэхүү Конвенцийн бусад заалтуудыг харгалзан үзэх бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд шаардлагатай бол харилцан зөвлөлдөнө.

10 дугаар зүйл. Дивиденд

1.Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компаниас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчдад төлж буй дивидендэд нөгөө Улс татвар оногдуулж болно.

2.Гэхдээ дивиденд төлж буй компани байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улс тухайн дивидендэд өөрийн хууль тогтоомжийн дагуу татвар ногдуулж болох боловч дивиденд авагч этгээд нь түүний жинхэнэ эзэмшигч мөн бол ийнхүү оногдуулах татварын хэмжээ нь:

а) дивиденд төлж буй компаний хөрөнгийн наад зах нь 25 хувийг шууд эзэмшиж байгаа бол дивидендийн нийт дүнгийн 5 хувь;

б)бусад бүх тохиолдолд дивидендийн нийт дүнгийн 15 хувиас хэтрэх ёсгүй. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд эдгээр хувь хэмжээг хэрэглэх аргын талаар харилцан тохиролцоно.Энэхүү заалт нь тухайн компаний дивиденд агуулсан ашигт оногдуулах татварт үл хамаарна.

3.Энэхүү зүйлд тусгагдсан "Дивиденд" гэсэн нэр томъёонд хувьцааны ногдол ашиг болон өрийн нэхэмжлэлээс бусад хэлбэрээр ашигт оролцох эрхээс үүсэх орлого , түүнчлэн хуваарилалт хийж буй хуулийн этгээд байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улсын хууль зүйн дагуу хувьцааны орлоготой адилтган татвар оногдуулдаг бусад орлогыг хамааруулна.

4. Хэрэв дивидендийн эрхийг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог бөгөөд дивиденд төлөгч компани байрладаг нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газар буюу бие даасан хувийн үйлчилгээ эрхэлдэг товлосон газраар дамжуулан үйл ажиллагаа явуулдаг ба дивидендийн эрх хэрэг дээрээ энэ төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газарт шууд хамааралтай бол I ба 2 дугаар заалтыг баримтлахгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

5. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компани Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ашиг буюу орлого олж байвал нөгөө Улс уг компаний төлж буй дивидендэд татвар ногдуулахгүй байж болно. Гэхдээ уг компаниас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчид төлж байгаа дивиденд буюу дивиденд авах эрх нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газар ба товлосон газартай шууд хамааралтай бол татвар оногдуулж болно. Харин компаний хуваарилагдаагүй ашигт дивиденд төлсөн байсан ч гэсэн, хуваарилагдаагүй ашиг нь бүхэлдээ буюу хэсэгчлэн нөгөө Улсад бий болсон ашигт тус тус татвар оногдуулж болохгүй.

11 дүгээр зүйл. Хүү

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдэд төлсөн хүүд нөгөө Улс татвар оногдуулж болно.

2.Гэхдээ хүү бий болсон Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн хуулийн дагуу уг хүүд татвар оногдуулж болох боловч, хэрэв уг хүүг хүлээн авагч нь түүний жинхэнэ эзэмшигч мөн бол оногдуулах татварын хэмжээ нийт хүүний 10 хувиас хэтэрч болохгүй.

3. Энэхүү зүйлийн 2-р заалтыг үл харгалзан :

а) Унгарт бий болсон бөгөөд Монгол Улсын Засгийн газар, засаг захиргаа, орон нутгийн эрх бүхий байгууллага, Монгол Улсын Төв Банкад буюу Монголын худалдаа хөгжлийн Банкад төлсөн хүүг Унгарын татвараас чөлөөлнө;

б) i) Монголд бий болсон бөгөөд Унгарын Засгийн газар, Унгарын Үндэсний Банк, Эксимбанк Хангари Лтд.,Экспорткредит Иншуранс Ко.Лтд.-д төлсөн, буюу

ii) Унгарын Засгийн газраас олгосон, баталгаажуулсан буюу даатгасан зээлийн хувьд Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд голчлон тохиролцсон байдагчлан гарсан хүүг Монгол Улсад татвараас чөлөөлнө.

4. Энэхүү зүйлд тусгагдаж буй " хүү " гэсэн нэр томъёонд барьцаагаар баталгаажуулсан эсэх, зээлдэгчийн хөрөнгөнд оролцох эрхтэй эсэхийг үл харгалзан бүх төрлийн өрийн нэхэмжлэлээс үүссэн орлого, ялангуяа улсын зээллэгээ, бусад үнэт цааснаас орох орлого, мөн тэдгээрийн урамшуулалын орлого орно.

5.Хэрэв хүү авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог боловч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газраараа дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж, тэнд нь энэ хүү бий болж байгаа, эсвэл нөгөө Улсад оршдог товлосон газраас хувийн бие даасан үйлчилгээ эрхэлдэг бөгөөд хүү авах эрх нь дурдсан төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газартай шууд хамааралтай бол энэхүү зүйлийн 1, 2 дугаар заалтыг мөрдлөг болгохгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

6.Хүү төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрөө, түүний засаг захиргаа нутаг дэвсгэрийн нэгж буюу уг Улсын байнга оршин суугч бол, хүүг Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон гэж үзнэ. Нөгөө талаар Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч эсэхийг үл харгалзан, хүүг төлөгч этгээд Хэлэлцэн тохирогч Улсад

төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газартай бөгөөд үүнтэй холбогдон хүү төлөгдөж, уг хүү энэ төлөөлөгчийн газарт эсвэл товлосон газарт бий болж байгаа бол дээрх төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газар оршиж байгаа Улсад хүүг бий болсон гэж үзнэ.

7.Хэрэв хүү төлөгч болон хүү авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигчийн хооронд, мөн түүнчлэн тэдгээрийн болон ямар нэгэн хөндлөнгийн этгээдийн хоорондын онцлог харилцаанаас шалтгаалан төлж буй хүүгийн хэмжээ нь ийм харилцаа байхгүй байсан үед хүү төлөгч болон жинхэнэ эзэмшигч хоёр хоорондоо тохиролцож болох байсан хэмжээнээс хэтэрч байвал, энэ зүйлийн заалтууд зөвхөн тохиролцож болох байсан хэмжээнд хамаарна. Энэ тохиолдолд хүүгийн төлбөрийн илүү гарсан зөрүүд Хэлэлцэн тохирогч Улс бүр өөрийн хуулийн дагуу энэ Конвенцийн бусад заалтыг харгалзан татвар оногдуулж болно.

12 дугаар зүйл. Шан харамж, эрхийн шимтгэл

1.Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж байгаа бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчдад төлж буй шан харамж, эрхийн шимтгэлд нөгөө Улсад татвар оногдуулж болно.

2.Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж байгаа шан харамж, эрхийн шимтгэлд тухайн улсын хуулийн дагуу татвар оногдуулж болох боловч уг шан харамж, эрхийн шимтгэлийг хүлээн авагч нь түүний жинхэнэ эзэмшигч мөн бол ийнхүү оногдуулж буй татвар нь шан харамж, эрхийн шимтгэлийн нийт хэмжээний 5 хувиас хэтэрч үл болно.

3.Энэхүү зүйлд хэрэглэгдэж буй "шан харамж, эрхийн шимтгэл" гэсэн нэр томъёонд, уран зохиолын хэвлэн нийтлэх эрх, урлаг уран сайхан болон шинжлэх ухааны бүтээл, түүний дотор уран сайхны кино, бусад кино, радио болон телевизийн нэвтрүүлэгт зориулсан бичлэг, патент, барааны тэмдэг болон дизайн, үүний зэрэгцээ загвар, зураг төсөл болон нууц томъёолол буюу процессийг ашигласан буюу ашиглах эрх эдэлсэн, эсвэл үйлдвэрлэл, худалдаа буюу шинжлэх ухааны багаж хэрэгсэл, эсвэл үйлдвэр, худалдаа буюу шинжлэх ухааны туршлагатай холбогдсон мэдээллийг ашигласан буюу ашиглах эрх эдэлсний төлөө төлж буй бүх төрлийн төлбөрийг хамааруулна.

4. Хэрэв шан харамж, эрхийн шимтгэлийн жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог боловч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газраар дамжуулан үйл ажиллагаагаа явуулдаг бөгөөд тэнд энэхүү орлого бий болж байгаа эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад оршдог товлосон газраар дамжуулан бие даасан хувийн үйлчилгээ хийдэг, түүнчлэн шан харамж, эрхийн шимтгэл авах эрх буюу хөрөнгө нь хэрэг дээрээ энэхүү төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газарт шууд хамааралтай бол энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтыг үл харгалзана. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

5. Шан харамж эрхийн шимтгэл төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрөө, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгж буюу уг Улсын байнга оршин суугч бол, уг шан харамж, эрхийн шимтгэл Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон гэж үзнэ. Нөгөө талаар Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суудаг эсэхийг үл харгалзан шан харамж, эрхийн шимтгэл төлөгч этгээд уг Хэлэлцэн тохирогч Улсад төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газраар дамжуулан шан харамж, эрхийн шимтгэл төлөх үүрэг хүлээж, шан харамж, эрхийн шимтгэл нь тэрхүү төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газрын оршиж байгаа Улсад шан харамж, эрхийн шимтгэл бий болсон гэж үзнэ.

6. Шан харамж, эрхийн шимтгэл төлөх болон авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигчид буюу тэдгээрийн, болон бусад хөндлөнгийн этгээдийн хоорондын онцлог харилцааны улмаас ашиглаж хэрэглэх эрх авах ба мэдээллийн хувьд төлөгдсөн шан харамж, эрхийн шимтгэлийн хэмжээ нь ийм харилцаа байхгүй тохиолдолд түүнийг төлөгч ба жинхэнэ эзэмшигч хоёрын хоорондоо тохиролцож болох байсан хэмжээнээс хэтэрвэл энэхүү зүйлийн заалтууд зөвхөн тохиролцож болох байсан хэмжээнд хамаарна. Энэ тохиолдолд төлбөрийн илүү гарсан зөрүүд энэхүү Конвенцийн бусад заалтыг харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улс бүр өөрийн хуулийн дагуу татвар оногдуулна.

13 дүгээр зүйл. Хөрөнгө борлуулсны орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байгаа энэхүү Конвенцийн 6 дугаар зүйлд хамаарах үл хөдлөх хөрөнгийг худалдаж борлуулснаас олсон орлогод нөгөө Улсад татвар оногдуулж болно.

2.Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуй нэгжийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газрын үйл ажиллагаанд ашиглагддаг хөдлөх эд хөрөнгийн зарим хэсэг буюу Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчаас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад бие даасан хувийн үйлчилгээ явуулах зорилгоор ашиглаж буй товлосон газарт харьяалагдах хөдлөх эд хөрөнгийг худалдаж борлуулснаас орох орлого, мөн түүнчлэн ийм төлөөлөгчийн газар /дангаар эсвэл бүх аж ахуйн газрын хамт/ буюу ийм товлосон газрыг худалдаж борлуулснаас орох орлогод нөгөө Улсад татвар оногдуулж болно.

3. Олон улсын шугамд ашиглагдаж буй хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай замын тээврийн хэрэгсэл буюу эдгээр тээврийн хэрэгслийн үйл ажиллагаанд хамаарагдах хөдлөх эд хөрөнгө худалдаж борлуулснаас олсон орлогод ийм тээврийн хэрэгслийг ашиглаж буй тухайн аж ахуйн нэгжийн голлох удирдлага байрладаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар оногдуулж болно.

4. Энэхүү зүйлийн 1,2 ба 3 дугаар заалтад зааснаас бусад аливаа хөрөнгийг худалдан борлуулснаас олох орлогод зөвхөн уг хөрөнгийг худалдсан этгээдийн байнга оршин суудаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар оногдуулж болно.

14 дүгээр зүйл. Бие даасан мэргэжлийн үйл ажиллагаа

1.Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчаас мэргэжлийн үйлчилгээ үзүүлсэн, эсвэл бие даасан шинжтэй аливаа бусад үйл ажиллагаа эрхлэн олсон орлогоос зөвхөн энэхүү Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар оногдуулж болно. Гэхдээ уг орлогод дараахь нөхцөлд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар оногдуулж болно:

а)хэрэв байнга оршин суугч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад өөрийн үйл ажиллагааг явуулахад байнга ашиглаж болох товлосон газартай бол Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс түүний орлогын зөвхөн товлосон газарт хамаарах хэсэгт татвар оногдуулж болно;

б)хэрэв байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад нийт байсан хугацаа нь тухайн 12 сард 183 өдрөөс давсан бол Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад энэ хугацаанд явуулсан үйл ажиллагааны орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс татвар оногдуулж болно.

2. "Мэргэжлийн үйлчилгээ" гэдэг нь шинжлэх ухаан, уран зохиол, соёл урлаг, боловсрол болон багшлах бие даасан үйл ажиллагаа, түүнчлэн эмч, өмгөөлөгч, инженер, архитекторч, шүдний эмч болон нягтлан бодогч нарын бие даасан үйл ажиллагааг хэлнэ.

15 дугаар зүйл. Бие даасан бус мэргэжлийн үйлчилгээ

1. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ажил үйлчилгээ эрхлээгүйгээс бусад тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн ажил хийж авсан цалин хөлс, болон түүнтэй адилтгах бусад шагнал урамшилд 16, 18, 19 ба 20 дугаар зүйлд заасанчлан зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч Улс татвар оногдуулна. Хэрэв ажил үйлчилгээг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гүйцэтгэж байгаа бол тэрхүү ажил үйлчилгээнээс олсон шагнал урамшилд нөгөө Улсад татвар оногдуулна.

2. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалтыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын оршин суугч нөгөө Улсад гүйцэтгэж буй ажил үйлчилгээний хөлсөнд олгосон шагнал урамшилд Хэлэлцэн тохирогч Улс дор дурдсан нөхцөл бүрдсэн тохиолдолд татвар оногдуулна:

а) орлого авагч нь тухайн хуанлийн жилийн аливаа 12 сард нийтдээ 183 өдрөөс илүүгүй хугацаагаар Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байсан бол, болон

б) орлогыг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суудаггүй этгээд өөрөө, эсвэл энэ этгээдийн нэрийн өмнөөс төлсөн бол, болон

в) орлогыг уг этгээдийг хөлслөгчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газар нь төлөөгүй бол.

3. Энэхүү зүйлийн түрүүчийн заалтуудыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжээс олон улсын шугамд тээвэр хийж буй хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай замын тээврийн хэрэгсэл дотор гүйцэтгэсэн ажил үйлчилгээнд тухайн аж ахуйн нэгжийн голлох удирдлага байрладаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар оногдуулж болно.

16 дугаар зүйл. Захирлуудын шагнал, урамшил

Хэлэлцэн тохирогч Улсын оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь компаний Захирлуудын зөвлөлийн гишүүний буюу уг компаний аливаа бусад адилтгах удирдлагад оролцсоны хувьд авсан цалин болон түүнтэй адилтгах бусад төрлийн шагнал урамшилд нөгөө Улсад татвар оногдуулж болно.

17 дугаар зүйл. Урлагийн ажилтнууд ба тамирчид

Энэхүү Конвенцийн 14 ба 15 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугаа театр, киноны жүжигчин, радио буюу телевизийн урлагийн ажилтан, хөгжимчин буюу тамирчин Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад хувийн тоглолт хийж олсон орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар оногдуулж болно.

2.Энэхүү Конвенцийн 7 ,14 ба 15 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан урлагийн ажилтан, тамирчны олсон орлого өөрт нь биш бусад этгээдэд оногдож байгаа тохиолдолд уг орлогод тоглолт болсон тухайн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар оногдуулна.

3.Энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсад урлагийн ажилтан буюу тамирчнаас Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хооронд байгуулсан соёлын хэлэлцээрийн дагуу үйл ажиллагаа явуулж буюу ийм үйл ажиллагааг энэ Улсын буюу нөгөө Улсын төрийн сангаас ихэнхи хэсэгт ивээн тэтгэсний үр дүнд олсон орлогод Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар оногдуулахгүй.

18 дугаар зүйл. Тэтгэвэр

1. 19 дүгээр зүйлийн 2 дугаар заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч Улсад оршин суугч этгээдийн урьд хийж байсан ажилтай холбоотой тэтгэвэр болон түүнтэй адилтгах бусад төлбөрт зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар оногдуулна.

19 дүгээр зүйл. Засгийн газрын алба

1.а) Хэлэлцэн тохирогч Улсын Засгийн газар буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжээс тухайн байгууллагад алба хашиж байсны болон Засгийн газрын чанартай үүргээс нь чөлөөлөгдсөний хувьд олгох шагнал урамшилд /тэтгэврээс бусад/ тэр Улсад татвар оногдуулна.

б) гэхдээ уг хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад алба хашиж байгаа ба тэнд байнга оршин суугч бол дараахь тохиолдолд түүнд олгох шагнал урамшилд зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар оногдуулна. Уг хувь этгээд:

1/ нөгөө улсын харьяат буюу;

2/ гагцхүү алба хаших үүднээс тэр улсын байнга оршин суугч болоогүй.

2. а) Хэлэлцэн тохирогч Улсын Засгийн газар буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжид алба хашиж байсны хувьд тэр Улсын Засгийн газрын буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжийн сангаас буюу тэтгэврийн сангаас төлсөн аливаа тэтгэвэрт зөвхөн тэр Улсад татвар оногдуулна.

б) гэхдээ уг хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч бөгөөд тэр улсын харьяат нь бол дээр дурдсан тэтгэвэрт зөвхөн нөгөө Улсад татвар оногдуулна.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсын Засгийн газар буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжээс аж ахуйн үйл ажиллагаа явуулахтай холбоотой алба хашсаны хувьд олгосон шагнал урамшил, тэтгэвэр нь энэхүү хэлэлцээрийн 15, 16 ба 18 дугаар зүйлд хамаарна.

20 дүгээр зүйл. Оюутан, багш, эрдэм шинжилгээний ажилтан

1.Хэлэлцэн тохирогч Улсад ирэхийнхээ өмнө нөгөө Улсын байнга оршин суугч байсан буюу одоо хэвээр байгаа бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч Улсад гагцхүү суралцах, дадлага хийх зорилгоор ирсэн оюутан, багш, эрдэм шинжилгээний ажилтны өөрийн хангамж болон

сурлага, дадлагадаа зориулан авсан бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч Улсын гаднах эх үүсвэрээс олсон орлогод Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар оногдуулахгүй.

2.Хэлэлцэн тохирогч Улсад ирэхийнхээ өмнө нөгөө Улсын байнга оршин суугч байсан буюу одоо хэвээр байгаа бөгөөд эрдэм шинжилгээний ажил хийх, их сургууль, коллеж буюу дээд боловсролын байгууллага, аль эсвэл ижил төрлийн байгууллага, эрдэм шинжилгээний хүрээлэнд хичээл заах буюу эрдэм шинжилгээний ажил хийх зорилгоор ирсэн хувь этгээдийн хөлсөнд авсан шагнал урамшилд Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар оногдуулахгүй. Гэхдээ эдгээр байгууллагууд нь ашиг олох зорилготой бус хуулийн этгээд байна.

21 дугаар зүйл. Бусад орлого

1.Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн олж буй энэхүү Конвенцийн өмнөх зүйлүүдэд тусгайлан хөндөгдөөгүй аливаа орлогод зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар оногдуулна. Гэхдээ хэрэв ийм орлого нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байгаа эх үүсвэрээс бий болсон бол түүнд нөгөө Улсад татвар оногдуулж болно.

2.Хэрэв орлого ологч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газраараа дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж байгаа буюу Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь товлосон газраар дамжуулан бие даасан хувийн үйлчилгээ үзүүлж байгаа бөгөөд уг орлоготой холбогдсон эрх ба эд хөрөнгө нь энэ төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газартай шууд холбоотой бол 6 дугаар зүйлийн 2 дугаар заалтад тодорхойлогдсон үл хөдлөх хөрөнгийн орлогоос бусад орлогын хувьд энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалт үл хамаарна. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

22 дүгээр зүйл. Хөрөнгийн татвар

1.Хэлэлцэн тохирогч Улсад энэхүү Конвенцийн 6 дугаар зүйлд дурдсан үл хөдлөх хөрөнгийг Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч эзэмшиж байвал, уг хөрөнгө байрлаж байгаа Хэлэлцэн тохирогч Улсад энэхүү хөрөнгөд татвар оногдуулж болно.

2.Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн байнгын төлөөлөгчийн газар Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрлаж түүний үйл ажиллагаанд ашиглагддаг хөрөнгийн зарим хэсгийг бүрдүүлэгч хөдлөх хөрөнгө буюу Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнгын оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч Улсад бие даасан хувийн үйлчилгээ явуулах зорилгоор ашиглаж буй товлосон газарт харьяалагдах хөдлөх хөрөнгөд төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газар байрладаг Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар оногдуулж болно.

3. Олон улсын шугамд ашиглагдаж буй хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай замын тээврийн хэрэгсэл буюу эдгээр тээврийн хэрэгслийн үйл ажиллагаанд хамаарагдах хөрөнгөд тухайн аж ахуйн нэгжийн голлох удирдлага байрладаг тэр Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар оногдуулна.

4.Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн бусад төрлийн хөрөнгөд зөвхөн тэр Улсад татвар оногдуулна.

23 дүгээр зүйл. Давхар татвараас чөлөөлөх аргууд

Давхар татварыг дараахь байдлаар арилгана:

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн олсон орлогод буюу эзэмшиж буй хөрөнгөнд нь энэхүү Конвенцийн заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс татвар оногдуулж болох байвал Хэлэлцэн тохирогч эхний Улс б),в) заалтын дагуу тийм орлого, хөрөнгийг татвараас чөлөөлнө.

б) Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн олсон орлогын төрлүүдэд 10,11,12-р заалтуудын дагуу Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс татвар оногдуулж болох байвал Хэлэлцэн тохирогч эхний Улс энэхүү байнга оршин суугчийн орлогод оногдуулах татварын дүнгээс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлсөн дүнг хасна. Гэхдээ уг татварын хасах дүн нь хасахаас өмнөх нөгөө Улсын татварын хувь хэмжээнээс хэтрэхгүй байна.

в) Энэхүү Конвенцийн аливаа заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчийн олсон орлого болон эзэмшиж буй хөрөнгө нь энэхүү Улсад татвараас чөлөөлөгдсөн тохиолдолд энэхүү Улс нь уг

байнга оршин суугчийн үлдэж буй орлого буюу хөрөнгөнд оногдуулах татварыг тооцоолохдоо татвараас чөлөөлөгдсөн орлого буюу хөрөнгийн хэмжээг харгалзан үзэж болно.

г) 6) хэсэгт дурдсан татварын хасалтыг хийхдээ төлөх татварын хэмжээг 10 дугаар зүйлийн 2-т дурдсан орлогын хувьд нийт дүнгийн 5 буюу 15 хувь, 11 дүгээр зүйлийн 2-т дурдсан орлогын хувьд нийт дүнгийн 10 хувь, 12 дүгээр зүйлийн 2-т дурдсан орлогын хувьд нийт дүнгийн 5 хувь гэж тус тус тооцож үзнэ.

24 дугаар зүйл. Ялгаварлан гадуурхах явдал гаргахгүй байх

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын харьяат Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар төлөх болон түүнтэй холбоотой бусад шаардлагын хувьд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын харьяатаас татварын адилгүй буюу илүү хүндрэлтэй нөхцөлд оруулахгүй. 1 дүгээр зүйлийг үл харгалзан уг заалт нь Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын аль нэгэнд нь, эсвэл алинд нь ч оршин суудаггүй этгээдэд мөн адил хамаарна.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрладаг төлөөлөгчийн газраас татвар төлөх нөхцөлийг нөгөө Улсад түүнтэй адилтгах төрлийн үйл ажиллагаа явуулдаг аж ахуйн нэгжийн татвар төлөх нөхцөлөөс доор байлгаж болохгүй. Дээрх заалт нь Хэлэлцэн тохирогч Улс, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчдыг иргэний эрх, гэр бүлийн хариуцлагын хувьд өөрийн байнга оршин суугчдын адил татвараас чөлөөлөх, хөнгөлөх, багасгах эрх эдлүүлэх ёстой гэсэн утгаар хэрэглэгдэхгүй.

3. 9 дүгээр зүйлийн 1 дүгээр заалт, 11 дүгээр зүйлийн 7 дугаар заалт, 12 дугаар зүйлийн 6 дугаар заалтыг хэрэглэхээс бусад тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн татвар оногдох ашгийг тодорхойлохдоо тухайн аж ахуйн нэгжээс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдэд төлж буй хүү, шан харамж, эрхийн шимтгэл болон бусад төлбөрийг хасна. Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч этгээдэд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжээс төлж байгаа ийм төлбөрийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад хасч байгаатай адил нөхцөлтэй байна.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн хөрөнгийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч нэг буюу хэсэг этгээд шууд бусаар бүхэлд нь, эсвэл хэсэгчлэн өмчлөх буюу хянаж байвал Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн адил төрлийн үйл ажиллагаа явуулж буй аж ахуйн нэгжийн татвар төлөх нөхцөлөөс адилгүй буюу илүү хүндрэлтэй байдалд оруулахгүй.

5.2 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан энэ зүйлийн заалтуудыг аливаа татварт хамааруулна.

25 дугаар зүйл. Харилцан тохирох журам

1. Хэрэв хувь этгээд Харилцан тохирогч аль нэг Улс буюу хоёр Улс хоёулаа энэхүү Конвенцид заагдаагүй татвар түүнд оногдуулсан буюу оногдуулах боллоо гэж үзвэл тухайн улсын хууль тогтоомжийн нэмэлт заалтуудыг үл харгалзан өөрийн байнга оршин суугаа Хэлэлцэн тохирогч Улс буюу /хэрэв түүнд 24 дугаар зүйлийн 1 дүгээр заалтыг хэрэглэсэн бол/ харьяат Улсынхаа эрх бүхий байгууллагад гомдлоо гаргаж болно. Гомдлыг энэхүү Конвенцид заагдаагүй татвар оногдуулж байна гэж анх мэдсэнээс хойш 3 жилийн дотор гаргана.

2. Гомдлыг нотолж хангалттай шийдвэр гаргах боломжгүй бол Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын эрх бүхий байгууллага энэхүү Конвенцид заагдаагүй татвар оногдуулахгүй байх зорилгоор харилцан тохирох бүх арга хэмжээ авна. Аливаа тохиролцоог Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомжийн цаг хугацааны хязгаарлалтыг үл харгалзан хэрэгжүүлнэ.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд нь энэхүү Конвенцийг хэрэглэх болон тайлбарлахад үүсэх аливаа хүндрэлтэй болон эргэлзээтэй асуудлуудыг харилцан тохирох замаар шийдвэрлэхийг эрмэлзэнэ. Мөн түүнчлэн энэхүү Конвенцид заагдаагүй орлогыг давхар татвараас чөлөөлөх асуудлыг тэд хамтран шийдвэрлэж болно.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд нь энэхүү зүйлийн урьдахь заалтуудын талаар тохиролцоонд хүрэх зорилгоор өөр хоорондоо шууд харилцаж болно. Хэрэв шаардлагатай бол тохиролцоонд хүрэхийн тулд Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагуудын төлөөлөгчид санал солилцох зорилгоор биечлэн уулзаж болно.

26 дугаар зүйл. Харилцан мэдээлэл солилцох

1. Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын эрх бүхий байгууллагууд энэхүү Конвенцид хамаарагдах татварын талаарх хоёр Улсын хууль тогтоомж болон уг Конвенцийн заалтуудыг биелүүлэхэд шаардагдах мэдээллийг харилцан солилцож байна. Мэдээлэл харилцан солилцох нь 1 дүгээр зүйлээр үл хязгаарлагдана. Хэлэлцэн тохирогч Улс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсаас хүлээн авсан мэдээллийг Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн улсын мэдээлэл хадгалах хуулийн дагуу нууцалж, зөвхөн энэхүү Конвенцид хамаарагдах татварын асуудалтай холбоо бүхий этгээдүүд, эрх барих байгууллагуудад / шүүх, захиргааны байгууллагыг оролцуулан/ мэдэгдэх эрхтэй. Тэдгээр этгээд, эрх барих байгууллагууд нь уг мэдээллийг зөвхөн энэхүү Конвенцид хамаарагдах татварын хэмжээг тодорхойлох, хураан дайчлах, албадах, ял шийтгэл оноох, давж заалдахыг тогтоох зорилгод ашиглана. Түүнчлэн тэд дээрх мэдээллийг олон нийтийн шүүхийн протокол, шүүхийн шийдвэрт тусгаж болно.

2.1 дүгээр зүйлийн заалтууд нь ямар ч тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсад дараахь үүргийг хүлээлгэх ёсгүй:

- а) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомж, захиргааны хэм хэмжээнд харшлах захиргааны арга хэмжээ хэрэгжүүлэх;
- б) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомж болон захиргааны ердийн үйл ажиллагааны дагуу олж үл болох мэдээллээр хангах;
- в) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын худалдаа, бизнес, аж үйлдэр, мэргэжлийн нууц алдагдуулах мэдээ болон нийгмийн хэв журамд харшлах мэдээллээр хангах.

27 дугаар зүйл. Дипломат ба консулын төлөөлөгчийн газрын ажилтнууд

Энэхүү Конвенц нь олон улсын эрх зүйн ерөнхий хэм хэмжээ болон тусгай хэлэлцээрийн заалтуудын дагуу дипломат ба консулын төлөөлөгчийн газрын ажилтнуудын санхүүгийн эрх дархыг үл хөндөнө.

28 дүгээр зүйл. Хүчин төгөлдөр болох тухай

1. Хэлэлцэн тохирогч Талууд энэхүү Конвенцийг хүчин төгөлдөр болгох талаар хууль тогтоомжийнхоо шаардлагыг биелүүлсэн тухайгаа харилцан бие биедээ мэдэгдэнэ.

2. Энэхүү Конвенц нь энэ зүйлийн 1-т дурдсан сүүлийн мэдэгдэл хийсэн өдрөөс эхлэн хүчин төгөлдөр болох бөгөөд дараахь хүрээг хамарна:

а) энэхүү Конвенц хүчин төгөлдөр болсон хуанлийн жилийн дараахь хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын эхний өдөр болон түүний дараагийн өдрөөс эхлэн эх үүсвэрт нь суутгалаар төлсөн орлогын татварын хэмжээ;

б) энэхүү Конвенц хүчин төгөлдөр болсон хуанлийн жилийн дараахь жилийн 1 дүгээр сарын эхний өдөр болон түүний дараагийн өдрөөс эхлэн бий болсон аливаа татварын жилд төлөх орлого болон хөрөнгийн бусад татварууд.

29 дугаар зүйл. Дуусгавар болох

Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улс энэхүү Конвенцийг дуусгавар болгоогүй бол хүчин төгөлдөр хэвээр байна. Хэлэлцэн тохирогч Улс бүр уг Конвенц хүчин төгөлдөр болсноос хойш 5 жилийн дараа түүнийг цуцлах тухайгаа хуанлийн жил дуусахаас наад зах нь 6 сарын өмнө Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад дипломат шугамаар мэдэгдэж энэхүү Конвенцийг дуусгавар болгож болно. Ингэсэн тохилдолд энэхүү Конвенц нь дараахи тохиолдолд хүчингүй болно:

а) мэдэгдэл өгсөн өдрийн хуанлийн жилийн дараахи хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын эхний өдөр болон түүний дараагийн өдрөөс эхлэн эх үүсвэрт нь суутгалаар төлсөн орлогын татварын хэмжээ;

б) мэдэгдэл өгсөн өдрийн хуанлийн жилийн дараахи жилийн 1 дүгээр сарын эхний өдөр болон түүний дараагийн өдрөөс эхлэн бий болсон аливаа татварын жилд төлөх орлого болон хөрөнгийн бусад татварууд.

Дээр дурдсаныг нотолж зохих ёсоор эрх олгогдсон дор дурдсан хүмүүс энэхүү Конвенцид гарын үсэг зурав.

Энэхүү Конвенцийг 1994 оны 9 дүгээр сарын 13 ны өдөр Улаанбаатар хотноо монгол, унгар, англи хэлээр тус бүр хоёр хувь үйлдсэн бөгөөд эх бичвэрүүд нь адил хүчинтэй. Конвенцийг тайлбарлахад гарах аливаа маргаантай асуудлыг шийдвэрлэхэд англи хэлээрх эх бичвэрийг баримтлана.

МОНГОЛ УЛСЫГ
ТӨЛӨӨЛЖ

БҮГД НАЙРАМДАХ УНГАР УЛСЫГ
ТӨЛӨӨЛЖ

EGYEZMÉNY
MONGÓLIA ÉS
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
KÖZÖTT

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS
KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEMADÓK ÉS A
VAGYONADÓK TERÜLETÉN

Mongólia és a Magyar Köztársaság

attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős
adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának
megakadályozásáról a jövedelemadók és a tőkeadók területén,

megállapodtak a következőkben:

1.cikk

SZEMÉLYI HATÁLY

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik
vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. cikk

AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Az Egyezmény azokra a jövedelemadókra és vagyonadókra
terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai
egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés
módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadóknak és vagyoadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni, továbbá a vagyon értéknövekedése utáni adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a.) A Magyar Köztársaságban:

- (i) a magánszemélyek jövedelemadója;
- (ii) a társasági adó;
- (iii) a földadók;
- (iv) az építményadó;

(a továbbiakban "magyar adó");

b.) Mongóliában:

- (i) a személyi jövedelemadó;
- (ii) a társasági jövedelemadó;

(a továbbiakban "mongol adó").

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról, az azt követő ésszerű időn belül.

3.cikk

ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a.) az egyik "Szerződő Állam" és "a másik Szerződő Állam" a Magyar Köztársaságot vagy Mongóliát jelentik a szövegösszefüggésnek megfelelően;

b.) a "személy" kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

- c.) a "társaság" kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;
 - d.) az "egyik Szerződő Állam vállalkozása" és "a másik Szerződő Állam vállalkozása" kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását jelentik;
 - e.) az "állampolgár" kifejezés a következőket jelenti:
 - (i) minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;
 - (ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amely ezt a jogi helyzetét az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályokból nyeri;
 - f.) a "nemzetközi szállítás" kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó, légi jármű, vagy közúti szállító jármű igénybevételeivel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve ha a hajó, légi jármű vagy a közúti szállító jármű kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik;
 - g.) az "illetékes hatóság" kifejezés a következőket jelenti:
 - (i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
 - (ii) Mongólia esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.
2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4.cikk

BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Az Egyezmény alkalmazásában az "egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy" kifejezés olyan személyt

jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismerv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból vagy ott lévő vagyonból származó jövedelem alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

- a.) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);
- b.) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;
- c.) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;
- d.) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5.cikk

TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a "telephely" kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.
2. A "telephely" kifejezés magában foglalja különösen:
 - a.) az üzletvezetés helyét;
 - b.) a fiókot;
 - c.) az irodát;
 - d.) a gyárat;
 - e.) a műhelyt;
 - f.) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.
4. E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem tekintendők "telephelynek";
 - a.) az olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;
 - b.) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;
 - c.) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;
 - d.) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;
 - e.) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;
 - f.) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a) - e) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezései alkalmazandók - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és az egyik Szerződő Államban felhatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, akkor ez a vállalkozás olyan vállalkozásnak tekintendő, amelynek telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés rendelkezései értelmében.
6. Egy vállalkozás nem tekintendő telephellyel bírónak az egyik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el. Ha azonban az ilyen képviselő teljesen vagy szinte teljesen az adott vállalkozás érdekében tevékenykedik, képviselőjére irányul, nem tekinthető független képviselőnek, amennyiben a közte és a vállalkozás között végbemenő ügyletek eltérnek azoktól, amelyek független vállalkozások között jönnének létre.
7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6.cikk

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyonból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, ebben a másik Államban adóztatható.
2. Az "ingatlan vagyon" kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon található. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és

erdészeti üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók, légi járművek és közúti szállító járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.
4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is.

7.cikk

VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség
 - a.) ennek a telephelynek tudható be;
 - b.) olyan vagy hasonló jellegű javaknak vagy áruknak a másik Államban való eladásából származik, mint amelyek a telephely útján értékesítenek.
2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejti ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján, akkor mindkét Szerződő Államban olyan nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.
4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam az adóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás módszerével állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.
5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.
6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.
7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, e cikk rendelkezései nem érintik azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit.

8.cikk

NEMZETKÖZI SZÁLLÍTÁS

1. A hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.
2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajón van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a hajó hazai kikötője található, vagy ha nincs ilyen hazai kikötő, akkor abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó üzemeltetője belföldi illetőségű.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9.cikk

KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

1. Amennyiben

- a.) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy
- b.) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen Állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá - és adóztat meg ennek megfelelően -, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik Államban és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ennek a másik Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai, szükség esetén, tanácskozni fognak egymással.

10.cikk

OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.
 2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:
 - a.) az osztalék bruttó összegének 5 %-át, ha az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 %-a a haszonhúzó közvetlen tulajdonában van;
 - b.) az osztalék bruttó összegének 15 %-át minden más esetben
- a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.
- E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.
3. E cikk alkalmazásában az "osztalék" kifejezés részvényekből vagy egyéb nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket -, vagy más társasági jogokból eredő olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adójoga szerint, ahol a felosztást végző társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adózási elbírálás alá esik.
 4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekelttség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11.cikk

KAMAT

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.
2. Az ilyen kamat azonban abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, annak jogszabályai szerint megadóztatható, ha azonban a kedvezményezett az ilyen kamat haszonhúzója, az így számított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 %-át.
3. A 2. bekezdés rendelkezéseire tekintet nélkül, az a kamat, amely
 - a.) Magyarországon keletkezik és Mongólia Kormányának, politikai egységének, helyi hatóságának, vagy Mongólia Központi Bankjának, illetőleg Mongólia Kereskedelmi és Fejlesztési Bankjának fizetik, mentes a magyar adó alól;
 - b.)
 - (i) Mongóliában keletkezik és Magyarország Kormányának, a Magyar Nemzeti Banknak, az Eximbank Magyarország RT.-nek az Exporthitel Biztosító Rt.-nek, vagy
 - (ii) olyan hitellel kapcsolatban fizetik, amelyet Magyarország Kormánya nyújtott, garantált vagy biztosított a Szerződő Államok illetékes hatóságai közötti időszakonkénti megállapodás szerint,

Mongóliában mentesül az adó alól.

4. E cikk alkalmazásában a "kamat" kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van

jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat.

5. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7.cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.
6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt maga az Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága, illetőleg ott belföldi illetőségű személy fizeti. Ha azonban a kamatot fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, ha ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a kamatot úgy kell tekinteni, mint ami abban az Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.
7. Ha a kamatot a fizető személy és a kamat haszonhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembe vételével.

12.cikk

JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.
2. Az ilyen jogdíj azonban abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, annak jogszabályai szerint megadóztatható, ha azonban a kedvezményezett a jogdíj hasznhúzója, az így számított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 5 %-át.
3. E cikk alkalmazásában a "jogdíj" kifejezés minden olyan jellegű térítést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékeként fizetnek ki, beleértve a mozgóképfilmeket, a televíziós és rádiós közvetítések céljára készült filmeket és szalagokat, mindenfajta szabadalmat, védjegyet, ipari mintát vagy modellt, tervet, titkos formulát vagy eljárást, valamint az ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért kapott térítést.
5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt maga az Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága, illetőleg ott belföldi illetőségű személy fizeti. Ha azonban a jogdíjat fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez az állandó bázishoz kapcsolódik, és ha ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a jogdíjat úgy kell tekinteni, mint ami abban az Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.
6. Ha a kifizető és a jogdíj hasznhúzója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használathoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembe vételével.

13.cikk

ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban lévő, a 6. cikkben meghatározott ingatlanának elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.
2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás gyakorlása céljára rendelkezésre álló ingó vagyontárgy elidegenítéséből származó nyereség ebben a másik Államban adóztatható, beleértve az ilyen telephely (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy az ilyen állandó bázis elidegenítéséből származó nyereséget is.
3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek és közúti szállító járművek, valamint az ilyen hajók, légi járművek és közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.
4. Az 1, 2. és 3. bekezdésekben említett vagyontárgyakon kívüli vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14.cikk

SZABAD FOGLALKOZÁS

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve az alábbi körülmények fennállása esetén, amikor is az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államban is adóztatható:
 - a.) ha a személy rendszeresen állandó bázissal rendelkezik a másik Szerződő Államban a tevékenység folytatása céljából; ebben az esetben csak olyan mértékben adóztatható a személy ebben a

másik Szerződő Államban, amilyen mértékben jövedelme ennek az állandó bázisnak tudható be;

- b.) ha a személy tartózkodása a másik Szerződő Államban egy vagy több időszakban összességében meghaladja a 183 napot bármely vonatkozó 12 hónapos időszakon belül; ebben az esetben csak olyan mértékben adóztatható a személy ebben a másik Államban, amilyen mértékben jövedelme ebben a másik Szerződő Államban kifejtett tevékenységéből származik.

- 2. A "szabad foglalkozás" kifejezés fogalma magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15.cikk

NEM ÖNÁLLÓ MUNKA

- 1. A 16., 18., 19., és 20. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával, a bér, a fizetés és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkára tekintettel kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkavégzés a másik Szerződő Államban történik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó térítés ebben a másik Államban adóztatható.
- 2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben az alábbi feltételek együttesen fennállnak:
 - a.) a kedvezményezett egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt 183 napnál hosszabb időszakot bármely vonatkozó 12 hónapos időtartamon belül a másik Államban, és
 - b.) a térítést olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és
 - c.) a térítést nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.
- 3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló munkára tekintettel kapott térítés abban a Szerződő

Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16.cikk

IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló testületének tagjaként kap, ebben a másik Államban adóztatható.

17.cikk

MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségben kifejtett személyes tevékenységből, ebben a másik Államban adóztatható.
2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7., 14. és a 15. cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.
3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a tevékenységet jelentős részben ennek az Államnak vagy a másik Államnak a közpénzeiből támogatják, vagy a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás keretében fejtik ki.

18.cikk

NYUGDÍJAK

A 19. cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az

egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, csak ebben az Államban adóztatható.

19.cikk

KÖZSZOLGÁLAT

1. a.) Az olyan nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, egységének vagy helyi hatóságainak teljesített, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.
- b.) Ez a térítés azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki
 - (i) ennek az Államnak az állampolgára; vagy
 - (ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.
2. a.) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki, vagy az általuk létrehozott alapokból fizetnek ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységeinek vagy hatóságainak teljesített, csak ebben az Államban adóztatható.
- b.) Az ilyen nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és ennek az Államnak állampolgára is.
3. A 15., 16., és 18. cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan térítésekre és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egysége vagy helyi hatóságai által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20.cikk

TANULÓK, EGYETEMI TANÁROK ÉS KUTATÓK

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra vagy tanulmányi célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.
2. Az a személy, aki oktatásért vagy tudományos kutatásért részesül díjazásban, amennyiben közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy most is az, és az elsőként említett Államban egyetemi, felsőoktatási vagy hasonló jellegű intézményben tudományos kutatás vagy oktatás céljából tartózkodik, e díjazás tekintetében az előbbi Államban adómentességet élvez, feltéve, hogy az adott intézmény non-profit jellegű jogi személyekhez tartozik.

21.cikk

EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben kifejezetten nem említett részei csak ebben az Államban adóztathatók, kivéve, ha az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államban lévő forrásból származik, ebben az esetben az a másik Államban is adóztatható.
2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. cikk 2. bekezdésben meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelynek alapján a jövedelmet kifizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

22.cikk

VAGYON

1. A 6. cikkben említett ingatlan vagyongan megtestesülő vagyon, amelynek tulajdonosa az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, és amely a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.
2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyonban, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljából rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyonban megtestesülő vagyon ebben a másik Államban adóztatható.
3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból, légi járművekből és közúti szállító járművekből álló ingó vagyonban, továbbá az ilyen hajók, légi járművek és közúti szállító járművek üzemeltetéséhez szükséges ingó vagyonban megtestesülő vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.
4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vagyonának minden egyéb része csak ebben az Államban adóztatható.

23.cikk

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:
 - a.) Amennyiben az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban a másik Szerződő Államban adóztatható, az elsőként említett Állam a b.) és c.) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adózás alól.
 - b.) Amennyiben az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételeket élvez, amelyek a 10., 11., és 12. cikkek rendelkezéseivel összhangban a másik Szerződő Államban adóztathatók, az elsőként említett Állam lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a másik Szerződő Államban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a másik Államból származó ilyen jövedelemtételekre esik.

- c.) Ha ezen Egyezmény bármelyik rendelkezésével összhangban az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonában álló vagyon mentesül az adó alól ebben az Államban, ugyanez az Állam mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.
- d.) A b.) pontban megengedett levonás alkalmazása során a megfizetett adónak a 10. cikk 2. bekezdésében említett jövedelem esetében a bruttó összeg 5, illetve 15 %-át kell megfelelően tekinteni, a 11. cikk 2. bekezdésében említett jövedelemre vonatkozóan a bruttó összeg 10 %-át, a 12. cikk 2. bekezdésében említett esetben pedig a bruttó összeg 5 %-át.

24. cikk

EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Államban belföldi illetőségű személyek hasonló körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, az 1. cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.
2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a saját területén belföldi illetőségű személynek biztosít.
3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható - kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésében, a 11. cikk 7. bekezdésében vagy a 12. cikk 6. bekezdésében szereplő rendelkezések nyernek alkalmazást -, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna. Hasonlóképpen, az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a

másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozása ezen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személlyel állnának szerződésben.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt vannak, nem vehetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.
5. Tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, e cikk rendelkezései bármilyen fajtájú és elnevezésű adóra alkalmazandók.

25. cikk

EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 24. cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított 3 éven belül kell előterjeszteni.
2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.
3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat

tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések szellemében létrehozandó megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással. Ha a megállapodás eléréséhez szóbeli eszmecsere mutatkozik célszerűnek, az ilyen tárgyalásra a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselői között sor kerülhet.

26.cikk

INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges. A kölcsönös tájékoztatást az 1. cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fedi fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják.
2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:
 - a.) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;
 - b.) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;
 - c.) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai

eljárást, vagy olyan információt fedne fel, amelynek nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27.cikk

DIPLOMÁCIAI ÉS KONZULI TISZTSÉGVISELŐK

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőket és a konzuli tisztségviselőket - a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján - megillető adózási kiváltságokat.

28.cikk

HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.
2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek az időpontjában lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:
 - a.) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-én vagy azt követően keletkezett összegekre;
 - b.) az egyéb jövedelemadók és vagyonadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-én vagy az után kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

29.cikk

FELMONDÁS

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt diplomáciai úton annak hatálybalépésétől számított öt év után bármelyik Szerződő Állam felmondhatja, úgy, hogy bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal a felmondásról értesítést küld. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

- a.) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény felmondásának évét követő első naptári év január 1-én vagy azt követően keletkezett összegekre;
- b.) az egyéb jövedelemadók és a vagyonadók tekintetében az Egyezmény felmondásának évét követő első naptári év január 1-vel vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan.

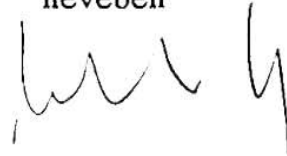
Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban, ~~ULANBATORBAN~~ 1994. ~~SEPTEMBER~~ hó...~~13~~.....-án, mongol, magyar és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. Bármely értelmezésbeli eltérés esetén az angol szöveg irányadó.

Mongólia
névében

A Magyar Köztársaság
névében

CONVENTION
BETWEEN
MONGOLIA
AND
THE REPUBLIC OF HUNGARY

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

Mongolia and the Republic of Hungary,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the Republic of Hungary:

- (i) the income tax on individuals;
- (ii) the corporation tax;
- (iii) taxes on landed property;
- (iv) the building tax;

(hereinafter referred to as "Hungarian tax");

b) in Mongolia:

- (i) the individual income tax;
- (ii) the corporate income tax;

(hereinafter referred to as "Mongolian tax").

4. This Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws within a reasonable period of time after such changes.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Mongolia or the Republic of Hungary as the context requires;
 - b) the term "person" includes an individual, a company or any other body of persons;
 - c) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - d) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - e) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - f) the term "international traffic" means any transport by a ship, aircraft or road-transport vehicle operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship, aircraft or road-transport vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;
 - g) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Hungary, the Minister of Finance or his authorized representative;
 - (ii) in the case of Mongolia, the Minister of Finance or his authorized representative.
2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which this Convention applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both State or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;

- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or assembly or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from the combination is of preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status if the transactions between the agent and the enterprise were made under conditions which differ from those which would be made between independent enterprises.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, aircraft and road-transport vehicles shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to
 - a) that permanent establishment;
 - b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or

similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purpose of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

INTERNATIONAL TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships, aircraft or road-transport vehicles in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:
 - a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid, or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in:

- a) Hungary and paid to the Government, a political subdivision or a local authority of Mongolia or to the Central Bank of Mongolia or to the Trade and Development Bank of Mongolia shall be exempt from Hungarian tax;

- b) i) Mongolia and paid to the Government of Hungary, the National Bank of Hungary, the Eximbank Hungary Ltd., the Exportcredit Insurance Co. Ltd., or
- ii) in respect of a loan provided, guaranteed or insured by the Government of Hungary as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States,
- shall be exempt from tax in Mongolia.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or a fixed base is situated.

7. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of such royalties, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematographic films, and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State

has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships, aircraft or road-transport vehicles operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships, boats, aircraft or road-transport vehicles shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that Contracting State except in one of the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

- a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State;
- b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if each of the following conditions is met:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period concerned, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft or road-transport vehicle operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Article 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Article 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income mentioned in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activity of the entertainer or sportsman is exercised provided that this activity is supported in considerable part out of public funds of this State or of the other State or the activity is exercised under a cultural arrangement between the Contracting States.

Article 18

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1.
 - a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or local authority shall be taxable only in that State.
 - b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2.
 - a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

STUDENTS, PROFESSORS AND RESEARCHERS

1. Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. Remuneration received for teaching or scientific research by an individual who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first State for the purpose of scientific research or for teaching at a university, college, establishment for higher education, or at a similar establishment shall be exempt from tax in the first State provided that such establishment belongs to non profit-making legal entities.

Article 21

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships, aircraft and road-transport vehicles operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft and road-transport vehicles shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Double taxation shall be eliminated as follows:

- a) Where a resident of a Contracting State derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall, subject to the provisions of subparagraphs b) and c), exempt such income or capital from tax.
- b) Where a resident of a Contracting State derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11 and 12 may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in the other Contracting State. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from that other State.
- c) Where in accordance with any provisions of this Convention income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, the same State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.
- d) For the purpose of the deduction allowed in paragraph b), the tax paid shall be deemed to be 5 or 15 per cent, respectively, of the gross amount in the case of income referred to in paragraph 2 of Article 10, 10 per cent of the gross amount in the case of income referred to in paragraph 2 of Article 11, and 5 per cent of the gross amount in the case of paragraph 2 of Article 12.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State

any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on one of the Contracting States the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27

DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting Parties shall notify each other that their constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.
2. This Convention shall enter into force on the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall apply:
 - a) in respect of taxes withheld at source, to amounts derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;
 - b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, to taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 29

TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, to amounts derived on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given;
- b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, to taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which the notice is given.

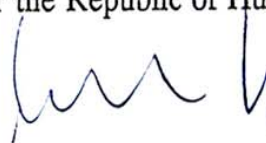
IN WITNESS whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at *Ulaanbaatar*, on *13th*, *sept, 1994*, in two originals, each in the Mongolian, Hungarian and English languages, the three texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For Mongolia

For the Republic of Hungary

Gedegedo Herilcegea O Dait Ferhiwt

